

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Ο Θεός προσεγγίζεται ως σχέση καρδιάς και όχι ως γνώση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

“Το Χριστό Τον αισθάνονται ακόμη και οι αγράμματοι, επειδή Τον αγαπούν άνευ ορίων, ενώ μπορεί να Τον χάσουν οι φιλόσοφοι, επειδή αφήνουν τους λογισμούς της στείρας λογικής”, υπογράμμισε ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ο οποίος ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό του Σωτήρος Χριστού (1846), στο Κάστρο του Διδυμοτείχου, την Β΄ Κυριακή των Νηστειών.

Την ημέρα μνήμης του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και των λοιπών υπερασπιστών της Πίστεως, παρέστησαν ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου και αντιπροσωπεία

σπουδαστών της Σχολής Δοκίμων αστυφυλάκων υπό την Διοικητή της Σχολής Αναστασία Πουρναρά.

Ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στον τιμώμενο άγιο και την θεολογική διδασκαλία του, μεταξύ άλλων, ανέφερε: «Έναν γίγαντα της ορθόδοξης πνευματικής ζωής και αγωνιστικότητας τιμά σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, αγαπητοί. Κατά τη σημερινή δευτέρα Κυριακή των Νηστειών προβάλλει τον θεόπτη ασκητή, τον κήρυκα της Χάριτος και του Φωτός, τον Ιεράρχη της Θεσσαλονίκης, τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, τον φιλόσοφο νού και λελαμπρυσμένο από την άκτιστη Χάρη του Θεού, που στα δύσκολα χρόνια της τελευταίας αναλαμπής της βυζαντινής Ρωμιοσύνης αντέταξε το λόγο του στη διαβρωμένη δυτική σκέψη και έδειξε με το βίωμά του πως ο Θεός ενώνεται μαζί μας όχι με τη λογική αλλά με την έμπρακτη πνευματική ζωή».

«Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μας δίδαξε πως δεν είναι αρκετό στην αναζήτηση του Θεού να αρκούμεθα στην λογική μας. Μέσα από τη δική του ασκητική αγωνιστικότητα και μέσα από την πλούσια εσωτερική πνευματική του καρποφορία μας απέδειξε ότι **ο Θεός προσεγγίζεται ως σχέση καρδιάς και όχι ως γνώση και κατανόηση.**

Για να κτιστεί αυτή η σχέση με το Θεό είναι απαραίτητο να υπάρχει καθημερινά η ενδόμυχη επιθυμία εναρμόνισης μας με το θέλημα του Θεού· **να υπάρχει η αδιάκοπη ζωντανή επικοινωνία με το Θεό διά της προσευχής·** να υπάρχει, τέλος, η αληθινή μυστηριακή ζωή, διότι δεν γίνεται να προσεγγίσει ο άνθρωπος τον Θεό χωρίς τα μυστήρια της Εκκλησίας», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

«Κατά τον μέγιστο άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά ο Κύριος προσεγγίζεται βιωματικά και όχι φιλοσοφικά, καρδιακά και όχι νοησιαρχικά. **Το Χριστό Τον αισθάνονται ακόμη και οι αγράμματοι, επειδή Τον αγαπούν άνευ ορίων, ενώ μπορεί να Τον χάσουν οι φιλόσοφοι, επειδή αφήνουν τους λογισμούς της στείρας λογικής,** που ανεβαίνουν στην καρδιά τους, να δηλητηριάσουν τη σχέση τους με τον Κύριο. Έτσι Τον έχασαν οι Γραμματείς της Καπερναούμ.

«Η προσέγγιση του Θεού με την λογική, χωρίς καρδιά, δημιουργεί μία εγκυκλοπαιδική γνώση, που είναι χρήσιμη για τα σπουδαστήρια αλλά άχρηστη για τη ζωή. Ο τιμώμενος σήμερα Ιεράρχης της Θεσσαλονίκης Γρηγόριος μας έδειξε πως, όσα και αν γνωρίζουμε για το Χριστό, εάν δεν μιλήσει η καρδιά μας μαζί Του, σε τίποτε δεν μας ωφελούν. **Εάν αντιθέτως συγχρονισθούν οι καρδιές μας με τους κτύπους της καρδιάς του Κυρίου, ακόμη και αν δεν ξέρουμε τίποτε άλλο για Αυτόν, γνωρίζουμε βιωματικά τα περί Αυτού, διότι ο Χριστός δεν είναι θεωρία αλλά είναι εμπειρία**

», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος.

Όπως αναφέρει δελτίο Τύπου της Μητρόπολης Διδυμοτείχου, κατά το α΄ ήμισυ του 14ου αιώνα η μυστική – ασκητική διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά βρήκε πλατιά απήχηση στα βυζαντινά μοναστήρια της Θράκης. Με επίκεντρο το Κάστρο του Διδυμοτείχου η οροσειρά της Ροδόπης εξελίχθηκε σε σημαντικό ησυχαστικό κέντρο, που πεισματικά παρέμεινε πιστό στην Ορθοδοξία.

Ο μοναχικός κόσμος του Διδυμοτείχου, ευρισκόμενος υπό την προστασία του Αυτοκράτορος Ιωάννου του ΣΤ΄ του Κατακουζηνού (1341-1354) και επηρεασμένος από την θεολογική σκέψη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά αντέδρασε έντονα στην αιρετική διδασκαλία του Βαρλαάμ και των ομοφρόνων του και συνέβαλαν στην οριστική καταδίκη τους από την Σύνοδο της Κωνσταντινουπόλεως το 1351.

Για τους αγώνες τους υπέρ της Ορθοδοξίας μνημονεύονται επίσης ο Επίσκοπος

Μονής του
ορίου του

